

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24939

гр. София, 15.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

като разглежда докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело № 20231110110639 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 140 ГПК.

Предявени са искове по чл. 108 ЗС от следните лица:

1. Е. П. О., ЕГН: *****, адрес: гр. София, *****, **квота 1/2**;
2. Н. Д. Н., ЕГН: *****, адрес: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 182, **квота 1/6**;
3. Д. Н. Н., ЕГН: *****, адрес: гр. София, *****, **квота 1/6**;
4. Г. Н. Н., ЕГН: *****, адрес: гр. София, *****, **квота 1/6**,

срещу *****, ЕИК: *****, адрес: гр. София, *****, за признаване на установено по отношение на ответника, че ищите са собственици **при горните квоти на основание наследство и придобивна давност** на следния имот: ПИ с идентификатор № 68134.1896.891 по КККР на гр. София, одобрени със Заповед № РД-18-69/14.12.2010 г. на изп. директор на АГКК, последно изменение от 03.11.2022 г., находящ се в гр. София, район „Витоша“, бул. „Цар Борик III“ № 188, площ от 282 кв. м, трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на ползване – ниско застрояване, при съседни на имота: 68134.1896.843, 68134.1896.893, 68134.1896.842, 68134.1896.837, и за осъждане на ответника да предаде на ищите същия имот.

Ищите твърдят, че с Нотариален акт от 09.11.1916 г. за продажба общите им наследодатели *****, починал 03.06.1950 г., и *****, починала 04.06.1962 г., придобили двуетажна къща с кръчма и фурна, заедно с празно място от общо 2 591 кв. м, находящо се в землището на с. Княжево, м. „Книжната фабрика“ при съседни, посочени в исковата молба, като спорният имот представлява именно част от така придобития съгласно представена към исковата молба комбинирана скица. През м. 07.2022 г. установили, че в процесния имот се извършвали строителни дейности с насипване на пръст и полагане на асфалт. След подаден от тях сигнал в тази връзка до Столичната РДНСК и след пренасочване на преписката с писмо от Кмета на район

„Витоша“ били уведомени, че за имота има издаден Акт за публична общинска собственост от 19.01.2021 г., тъй като съгласно действащия регулационен план на м. „Карпузица“, одобрен със Заповед № РД-09-50-02/05.01.1999 г. на гл. архитект на гр. София, посоченият имот попадал в улица „тупик“, които твърдения ищците оспорват като несъответстващи на действителното фактическо и правно положение. Сочат, че с влязло в сила Решение от 27.07.2001 г. по адм.д.№ 3439/1999 г. на СГС бил отменен КП на м. „Карпузица“ съгласно Заповед № РД-09-50-02/05.01.1999 г. на гл. архитект на гр. София, а преписката била върната за изработване на нов план. В изпълнение на решението КП бил изменен със съответна заповед на кмета на *****, като за спорния имот била издадена Заповед № РД-50-191/23.10.2006 г. на Кмета на район „Витоша“ с нанасяне на имота под № 580 от св. 80. Навеждат, че по отношение на имота не била проведена отчуждителна процедура с изплащане на обезщетение, поради което оспорват, че ответникът е станал собственик на имота, съответно и констатациите в акта за публична общинска собственост. Твърдят, че имотът е придобит по наследство от общите им наследодатели ***** и *****, както и въз основа на изтекла в полза на същите наследодатели придобивна давност считано от 90-те години на 20. век, като владението е продължено от ищците след смъртта на техните наследодатели.

Извън срока по чл. 131 ГПК *** оспорва исковете.** Срокът е изтекъл на 07.07.2023 г. (работен ден), а пощенското клеймо е от 10.07.2023 г., като няма правно значение датата 07.07.2023 г., посочена като дата на извеждане на отговора на исквата молба в администрацията на ответника.

В преклузивния срок по чл. 131 ГПК ответникът следва да направи всички възражения с правоотблъскващ ефект, които водят до погасяване на ищцовата претенция, а след този преклузивен срок – в първото по делото открито съдебно заседание съгласно чл. 143, ал. 3 ГПК, но само когато възражението се основава на твърдения за новонастъпили факти – такива, които са включени в основанието на иска и са се осъществили след датата на подаването на отговора на исквата молба. Тази принципна процесуална постановка е в пълно съответствие и със задължителните разяснения, дадени с т. 4 от ТР № 1 от 09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г., ОСГТК на ВКС, съгласно които възраженията на ответника поначало се преклудират с изтичането на срока по чл. 131 от ГПК за подаването на отговора на исквата молба (Решение № 82 от 24.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2911/2018 г., III г. о.; Определение № 66 от 11.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3153/2020 г., IV г. о.; Определение № 243 от 29.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1165/2011 г., I г. о.).

Направените в отговора на исквата молба възражения касаят факти, относими към сочените от ищците придобивни основания, имайки предвид, че в исквата молба се оспорват констатациите в акта за публична общинска собственост, съставен за спорния имот, в каквата връзка са основните възражения на ответника, които съдът взема предвид по делото, както следва:

Собственик на имота винаги била общината/държавата с оглед на предназначението му – улица тупик съгласно дворищно-регулационен план от 1914 г. и последващи приложени регулационни планове за местността от 1959 г., 1971 г. и 1999 г. За периода от 1980 г. до момента имотът бил действаща и реализирана улица видно от приложени към отговора на исковата молба доказателства – комбинирана скица за пълна или частична идентичност от 16.02.2021 г., скица от 20.01.2004 г., предходно издадени скици от районната администрация от 02.12.1993 г., 10.05.1965 г. и 23.08.1943 г. и стар план, от които доказателства било видно, че имотът винаги представлявал имот без планоснимачен номер, във връзка с което твърдени прилага извадки от информационна система ГИС. Нямаło данни за предишни собственици на имота, включително и в отговора на НАГ, постъпил в общинската администрация. Излага, че са налице основанията на чл. 3, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗОС, определящи вида на собствеността, поради законосъобразно бил съставен оспорваният акт за публична общинска собственост. Неправилно ищците сочели, че не била реализирана отчуждително-обезщетителна процедура, след като имотът винаги бил с предназначение за улица, имайки предвид изричната разпоредба на чл. 7, ал. 2 ЗОС относно забраната за отчуждаване на имоти и вещи – публична общинска собственост, какъвто бил процесният имот видно и от удостоверение от 20.07.2009 г., издадено от район „Витоша“ на ищеца Н. Н.. От Акт за държавна собственост от 24.06.1949 г. било видно, че на Петър и Димитрина Овчарови била одържавена къща на два етажа и пристройка към нея, заедно с идеални части от общите части на мястото с общо застроено и незастроено пространство от 985 кв. м., а с допълнително решение на комисия по чл. 11 ЗОЕГПНС от 20.04.1951 г. за отчуждената част са определени 49 % от общите части, а за останалите съответно идеални части държавата поела задължение по ипотечен кредит, както било отбелязано в акта за държавна собственост. Неотнoсими били ищцовите твърдения, че с последваща заповед бил изменен КК, тъй като се касаело за административна процедура за поправка в КП за имот без планоснимачен номер и нанасяне на нов имот с проектен № 580. Имот с идентификатор 68134.1896.840 бил релна част от УПИ II-514а от стария РП на с. Красно село от 1914 г. и регулационните сметки били уредени съгласно посоченото в Нотариален акт от 29.05.1929 г. и комбинирана скица от 07.04.2014 г. Спорният имот винаги бил с предназначение като подход и вход за ПИ с идентификатор 68134.1896.837.

Съдът, след служебна проверка по чл. 140 ГПК намира следното:

Ищците следва да докажат, че са собственици на имота при съответни квоти на сочените от тях придобни основания, както и че имотът се владее или държи от ответника, а в тежест на ответника е при установяване на горните обстоятелства да докаже, че владее имота на соченото от него законово основание, изключващо

сочените от ишците придобивни основания.

Приложените към исковата молба и нейния отговор доказателства следва да бъдат приети като относими към предмета на спора.

Искането на ишците за допускане на съдебно-техническа експертиза е основателно с оглед необходимостта от специални знания за изясняване на спора.

Искането на ишците за разпит на двама свидетели е основателно за установяване на обстоятелствата по исковата молба.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ишците в срок до ОСЗ да уточнят следното с молба с препис за ответника:

1. Как са формирани претендираните от тях квоти от спорния имот или именно да конкретизират каква е наследствената квота спрямо общите им наследодатели;
2. Период на владение на имота и вида на владението – добросъвестно/недобросъвестно.

Неизпълнението на указанията в цялост и в срок влече връщане на исковата молба.

УКАЗВА на ответника в срок до ОСЗ да завери всички преписи към просрочения отговор на исковата молба.

Неизпълнението на указанията в срок влече изключване на същите преписи като доказателства по делото.

НАСРОЧВА ОСЗ на **26.07.2023** г. от **10,00** ч, за когато да се призоват страните и вещото лице с връчване на препис от настоящия акт, а на ищеца - и препис от отговора на ответника.

УКАЗВА на страните, че първото по делото открито съдебно заседание е и последно за събиране на каквито и да е доказателства, поради което следва да изчерпят всичките си доказателствени искания своевременно, за да не става процесуалното им поведение повод за отлагане на делото под страх от налагане на глоба в тази връзка.

ПРИЕМА доказателствата към исковата молба и нейния отговор.

ОТДЕЛЯ ЗА БЕЗСПОРНО, че процесният имот се владее от ответника.

ДОПУСКА съдебно-техническа експертиза, изпълнима от вещо лице Василка Дамянова, тел. 0878 882 879, 0889 999 765, което да отговори на въпросите по исковата молба, както и на служебно поставен от съда въпрос:

Реализирана ли е отчуждително-обезщетителна процедура относно спорния

имот?,

при депозит от 450 лв., вносим от ищите в 1-дневен срок от съобщението (с оглед скоровременното насрочване на делото за ОСЗ).

УКАЗВА на ищеца, че непредставянето на доказателства за внесен депозит в срок влече отмяна на акта относно допускане на експертиза.

ДА СЕ ИЗДАДАТ при поискване съдебни удостоверения на вещото лице след представяне на проект и такса.

ДОПУСКА двама свидетели на ищите при режим на довеждане за установяване на обстоятелствата по исковата молба.

УКАЗВА на ищите, че неявяването на който е да е от двамата свидетели влече отмяна на акта относно допускане на разпити и преценка за налагане на глоба за неоснователно отлагане на делото.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

СЪДЪТ НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОРАЗУМЕНИЕ И МЕДИАЦИЯ.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____